

17 Οκτωβρίου 2015

Φοβερό κριτήριο την ώρα του Θανάτου

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Στην Σκήτη της «Αγίας Τριάδος» τα Κουσοκαλύβια, στην Καλύβα «Ζωοδόχος Πηγή» από το 1910 ασκητικά διαβίωνε ένας μεγάλος Καλλιτέχνης Ξυλόγλυπτης εκ Μυτιλήνης καταγόμενος Γερο -Αρσένιος με τους υποτακτικούς του, τον πνευματικό εξομολόγο Παπα - Νικόδημο και τον Μοναχό Γερμανό.

Ο Μοναχός Γερμανός παρέλαβε δυο από τα καλύτερα Ξυλόγλυπτα έργα του Γέροντα του, από τα οποία το μεν ένα παρίστανε την «Σταύρωση του Κυρίου» το δε άλλο την «Δευτέρα Παρουσία και την μέλλουσα Κρίση Αυτού».

Τα μεγάλης αξίας αυτά έργα ο Π. Γερμανός μετέφερε προς πώληση στην Αμερική, αλλά επειδή όπως μας πληροφόρησαν, ζητούσε μεγάλα χρηματικά ποσά και για τα δυο, δεν μπόρεσε να τα πουλήσει και τα είχε τοποθετήσει σε μια μεγάλη έκθεση, στην οποία, όσοι επιθυμούσαν να τα δουν, πλήρωναν ιδιαίτερο εισιτήριο.

Από τα ποσά που εισέπραττε, μέρος βαστούσε για την συντήρησή του και τα υπόλοιπα έστελνε στον Γέροντα του, διότι ήταν πολύ ευλαβής και θεοφοβούμενος υποκτακτικός.

Πέρασαν περισσότερα από σαράντα χρόνια από τότε πού έφυγε, και όταν γύρισε ο Π. Γερμανός στα Κουσοκαλύβια στην Μετάνοια του, ο Γέροντας του με τον πνευματικό Παπα - Νικόδημο είχαν απέλθει στις αιωνίους Μονάς, στην βασιλεία των ουρανών. Στη ζωή βρήκε μόνο τον νεώτερο από την Συνοδεία αυτή και ανεψιό του Παπα -Νικόδημου, Επιφάνειον Ιερομόναχον.

Ο Π. Επιφάνιος με χαρά άμετρη δέχθηκε τον εξ Αμερικής επιστρέψαντα Γέροντα Γερμανό, τον οποίον μετά προθυμίας εξυπηρέτησε μέχρι βαθέως γήρατος.

Ο Γέρο - Γερμανός, γεροντάκι πλέον, όταν πλησίασε ο καιρός της αναχωρήσεώς του από την ψεύτικη αυτή ζωή, είπε στον αδελφό Π. Επιφάνιο: «Αδελφέ νομίζω πώς ήλθε ο καιρός να φύγω για πάντα από την ζωή αυτή. Γι' αυτό αν θέλεις παρακάλεσε τους πατέρες της Σκήτης να κάνουν δέηση και θερμή προσευχή προς Κύριον για την ταλαίπωρη ψυχή μου και ο θεός να ελπίσει και σένα και όλους τους αδελφούς».

Λέγοντας αυτά τα λόγια στον Π. Επιφάνιο, παρουσία και άλλων Πατέρων της Σκήτης, άρχισε ένα φοβερό Κριτήριο, στο οποίο απαντούσε ο Πάτερ Γερμανός μονολεκτικά με ένα ναι ή ένα όχι. Πού και πού έλεγε «Όχι αυτό δεν το έκανα, ψέμματα λέτε. Για εκείνο έκανα αυτό το καλό, έκανα εκείνη τη μετάνοια» και πάλι έλεγε «Ναι το έκανα, αλλά έδωσα ελεημοσύνη», και άλλοτε έλεγε «Όχι αυτό δεν το έκανα».

Τούτο διήρκεσε αρκετή ώρα και σ' αυτή την κατάσταση παρέδωσε το πνεύμα του κατά το έτος 1955.

Πηγή: pigizois.net